

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Hec est noua queda[m]. singular[is] atq[ue] rara legenda.
ex alijs sex lege[n]dis collecta et perfecta. tractans de
origine. et vite. ordine. de conuersione. ac magistrali
disputatione. ast de ...**

Petrus <Frater>

Argentin[ae], 6.IV.1500

Secundum capitulum. De nobilitate progeniei

[urn:nbn:de:bsz:31-333645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-333645)

oculus: s; continuo affuit et
 vltis dextra. Nam hi duo
 reges qui duz pacem ecclie
 seruauerant cu omni psperi
 tate imperium gubernarunt.
 Postq; vero psecutiões ec
 clesie p eos facte sunt: diui
 na iusticia concitatis vndi
 q; aduersarijs: illos pertur
 bauit: z in tantam eos di
 merisit amentia. vt dum per
 hostiles acies insurgetes re
 digi rempublicaz existima
 rent in nihilum: sponte de
 posuerunt impium. S; an
 teq; deponerent illud. repē
 te carusius in britania pur
 purā sūpsit. ipsaq; britani
 cas oras occupauit. Hac d
 causa vt dicit. q; maximia
 n? tūc cesar eū occidi māda
 uerat. eo q; positus ad custo
 dienda oceani littoza que
 franci z saxonēs infestabāt
 Arreptam a predonib; pre
 dam suis dominis non red
 debat: sed sibi in integrum
 vendicabat: ex quo suspicō
 orta erat. q; hostes fines il
 los inuadere malicia pmit
 tebat. Deniq; archilla? rex

in egypto factus est dyocles
 ciano rebellis. et ideo totaz
 affricam deuastabat. Harsi
 cus insup rex persarum vz
 gente bello pmebat dyocles
 cianum. vnde z cedendo in
 honoratus cogitur dyocles
 cianus romā reuerti. Sed
 tunc vtq; ipse prophanus
 princeps periculis his per
 motus maximianū hercu
 leum sic dictum ex cesare fe
 cit augustum vt dicit Pro
 sius. Tunc etiaz magna ps
 grecie romāo rebellauit im
 perio. Ad quam recuperan
 dam a dyocleciano impera
 toze: et senatu Constanti
 missus est strenuus dux pu
 gnantium: q;uis adhuc in
 uenis cum ingenti exercitu
 valde.

Secundū capi

tuluz In quo agitur de no
 bilitate progeniei huius glo
 riose virginis katherine ex
 parte sui patris Incipien
 do ab Auo suo videlicet cō
 stantino primo.

Capitulum II

Hic constantinus fuit vir Romanus: nobilis quidem genere, et potens, sed moribus et prudentia longe nobilior: qui claudij imperatoris nepos fuit ex filia eius. Vari autem transuecto in greciam puenit Constantinus, et in paruo tempore rebellem recupauit puincia, non minus prudentia et discreta benignitate, quam armorum dira ferocitate aut minis. Quo audito romani qui eum miserunt gaudentes ipsum in illa puincia quousque ruocaretur dominum constituunt. In qua existens uigebat prudentie gratia et fulgebat morum probitate. Unde factum est: quod rex quidam senex de finibus grecorum: audiens celebrem famam ipsius, unice quam habebat filiam prefecto constantino uxorem tradidit, et eam regni sui post mortem propriam heredem instituit. Ex qua

De nobilitate progeniei IIII

prima vxore genuit constantinus, filius cuius nomen erat costus. Hic crescens in persona et ultra etatem suam in moribus perspicuitate animi sui regem se senem valde alacrem fecit, ac taliter exhilaratus de filie sue pleipro regni successoria gubernatione non multum post via carnis vniuersae est ingressus. Factus igitur costus iuuenis pulcherrimus: omnibus carus et gratiosus de consensu romanorum a patre suo constantino coronatus est in regno materno: quia ipse constantinus diebus illis a romanis nutu diuino ut patebit fuerat renocatus. Tunc constantinus costum filium suum coronatum in regno materno cum matre dimisit, et inde ad romam recessit. Et hec causa est quare historia Tripartita tenet quod quidam alij historiographi non computant predictum regem costum, inter filios ipsius constantini, quia non fuit eum locum caliter secutus, sed cum matre, ut dictum est remansit in grecia. Et consuetudo historiographorum est ut in plurimum, quoniam volunt tenere histo-

riam alicuius hominis, quod tunc non ponat nomina omnium filiorum eius sed tantum illorum quod sequuntur patrem: et presentes sunt in actibus suis, et illorum etiam qui paternam consequuntur hereditatem. Et sic de quattuor filiis Constantini non ponunt ceterum ab historiographis, nisi tres filij scilicet Constantinus imperator, quod consecutus fuit honorem maioris hereditatis pro patre suo, ut infra patebit. Et duo alij post constantinum nati quod secuti sunt patrem, videlicet Tertius filius a patre vocatus constantinus, et quartus liberius dalmatius nominatus. Perueniens quoque constantinus romam ab imperatore et senatu cum magno honore susceptus est, et mox est directus post reditum, cum exercitu maiore priore aduersus hispaniam: quam in paruo tempore astucia, clementia pietate et valida manu ad Romanum reduxit imperium. Et subiugata hispania profectus est contra reges Britannie nec non et anglie, qui romanis tunc rebellauerant. Cum autem peruenisset in galliam scies regem britonum multum esse rebellem et

B 4

Capitulum II

nolle reflectere frontē. ordinatas castroz acies contra cū primo direxit. Et appropinquantes inuicē inimicis durū bellū exercitū intercos. et tandē campum obtinuit victor cōstātinus. britonū reges p̄lio interempto. Lūi regi defuncto vnica t̄m fuerat filia noie belena. quā secrete rapiens prudēs eius p̄cipalis pedissequa timore inimicorū ne ab eis impudice tractaret et p̄nimitia ipsius puella pulchritudine. oculauit illam in domū cuiusdam molendinarij q̄ singulariter regem britonū dileperat. ex frequētatiōe aule regie Constantinus p̄o habita victoria in britania minor: que nūc simpliciter sine distinctiōe maioritatis aut minoritatis britania vocat̄. Et in eadem insula vicario dimisso. multos ex britanibus viros vt expediens vidit secum ducens. acie direxit versus angliā. que tunc tēpis vt asserūt quidā. magna britania dicebatur. q̄ licet iaz mortuo suo rege. vt audiuimus. nihilominus tamē anglici in sua duricia

psistebant. Et transito constantino p̄ mare puenit in angliam. et stans secus litus. dux ipse prudens et probus totū nauigiū sup quo mare trāsierāt igne cōburi p̄cepit. Deinde constituit vt britones q̄ cū eo erant ante omēs iua derēt anglicos. ne p̄ditorie post romanos incederēt. Et turmatim romāi exercitus ordinās acies. p̄stater circūastatibz dixit turmis. Audi te me victores electi Romanorū cōmilitones et p̄li qui astatis. mēores estote. qm̄ p̄res n̄ri nūc in bello victi retrocesserūt: s̄ potius morte p̄ honore ciuitatis n̄re et romani imp̄ij succumbere volebāt: aut certe vt triumphatores inimicorū ad propra remeabāt. Nō ergo degeneres simus in moribz. qz illis neq̄qz deteriores sumus in virtutibz iam exptis. Et vt nulli sit absqz victoria retrocedendi spes: et frustra circūire nostz nauigiū iam est combustū. Insup anglicos fore barbaros noscitez ac beluis existere crudeliores marinis. Minime autē ex hoc ē timēdū. sed fortius

De nobilitate pgeniei

pugnandū quia pbitas nō
a crudelitate, sed crudelitas
a pbitate inuenit̄ sepius de
uicta. Nonne calliditas et
crudelitas magni serpētis
a pbitate crebro aq̄le vinci
tur. Milites aut̄ populūq̄
romanū, vt in plurib̄ orbis
ptib̄ experientia docet. Non
ne sūt aquilis velociores et
leonib̄ fortiores Pugnem⁹
igif̄ vt probi viriliter cōtra
crudeles p̄ iusticia, quā no
biscum habemus. Et ideo
faciet nos semper victores.
Animati ergo ex verbis pru
dentis ducis, exercitus ip̄e
vt elephantes ad sanguinez
p̄tra aduersarios audacter
p̄perauerūt muniti. Dimi
cāt igif̄ primo cū britonib̄
ipsi anglici q̄si victores. s̄
occurrerūt eis romani, q̄b̄
licet nō statim, finaliter ta
mē victoria subministratur
de celo, ducis prudētis cle
mentia et pbitate miranda.
Qui f̄ducta pacifice ad pri
stinam seruitutem anglia,
mirificus rediit̄ ad minore
britaniā victor. Infra quā
semel ad solatiuz p̄gens de
uenit in molendinum vbi
predicta belena studiose ne

cognosceretur, vilibus erat
mancipata obsequijs. Lu
ius pulcritudinez per illos
qui primo viderāt eam, co
gnosces constantinus, capi
illam iussit atq̄ deduci ad
eius aspectū. Que cum ni
mis placuisset in oculis ei⁹
credens illam esse filiaz mo
lendinarij, iubet p̄pter eam
bene tractari p̄rem. Ip̄am
quoq̄ quia tunc paci vaca
bat sibi p̄cubinaz seruauit.
Sed post paucū temp⁹ ves
ritate compta, q̄ filia fuis
set prelibati defuncti regie,
Britonū, et nouitatib̄ iam
habitis de nece vxoris quā
cuz filio suo costo in grecia
dimiserat. Helenam sibi in
vxorem assumpsit, et ex ea li
berum genuit admirabilem
ac eius nomen constantinus
vocari mādauit. Que om
nia p̄dicta audientes roma
noz principes et senatus, p̄
fectum constantinuz brito
nū regem non parū alacres
constituerūt de cōmuni cō
sensu.

Tertiūm capi
tulum in quo agitur de cō